679/03

Den 1. septebmer 2003 blev i sag nr. 59.854:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ulykke.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, af klagerens krav er forældet.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og finder ikke, at kravet er forældet og har til støtte herfor henvist til sagsforløbet.

Selskabet har ved skrivelse af 4/12 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

"Tvisten drejer sig om, hvorvidt kravet efter et 4 år gammelt kompliceret lårbensbrud af 29/11 1998, er forældet i henhold til 2-års reglen i FAL §29.

Bilag 2: Skrivelse af 5/3 2002 fra advokat V. med oplysning om en kompliceret brudskade af 29/11 1998, som medførte operation umiddelbart.

2A - 2C: Skrivelsen var vedlagt diverse sagsakter fra Patientforsikringen samt Patientskadeankenævnet

Bilag 3: Anmeldelse fremsendes med vor skrivelse af 12/3 2002

Bilag 4: Anmeldelse modtages 2/7 2002 i underskrevet stand sammen med skrivelse af samme dato fra advokaten

4A - 4C: Endvidere var kopi af sagens lægeakter fra henholdsvis KAS-Herlev samt Privathospitalet Hamlet vedlagt

Bilag 5: Vi indhenter udskrift fra skadestuens journal m.h.p. hospitalets observationer omkring forsikrede, som var indbragt i ebrieret tilstand

Bilag 6: Vor skrivelse af 18/6 2002 til advokaten med en forespørgsel til forsikredes alkoholindtagelse umiddelbart forud for faldets opståen

Bilag 7: Svarskrivelse af 9/7 2002 fra advokaten

Bilag 8: Vor skrivelse af 22/8 2002, hvor kravet afvises som forældet jf. 2-års reglen i FAL §29

Bilag 9: Skrivelse af 11/9 2002 fra advokaten til os om at revurdere sagen, da forsikrede angiveligt ikke var vidende om, at skaden kunne efterlade varige følger/krav mod selskabet, da alene et uddrag af méntabellen var anført i betingelserne.

Bilag 10: Vor svarskrivelse af 24/10 2002 til advokaten, hvori vi fastholder vor stilling til spørgsmålet om, at kravet er forældet som anført i vor skrivelse af 22/8 2002 (bilag 8)

Vi har ved behandlingen af sagen lagt vægt på, at der var tale om et kompliceret lårbensbrud, som medførte operation straks ved indlæggelsen den 29/11 1998.

Efterforløbet var ikke tilfredsstillende, hvorfor KAS-Herlev den 17/5 1999 indstillede B.S. [klageren] til en ny operation med indsættelse af en kunstig hofte. B.S. fravalgte behandling i det offentlige sygehusvæsen og valgte operation den 25/5 1999 på Privathospitalet Hamlet.

Stationærtidspunktet er efter lægelig vurdering fastsat til 23/8 1999 jf. akterne fra Patientforsikringen bilag 2, side 2, 1. afsnit.
På baggrund af ovennævnte og i henhold til gældende praksis i Ankenævnet for Forsikring ved lignende sager, anser vi sagen som forældet efter 2-års reglen i FAL §29, da kravet både er forfaldet og forsikrede burde have kundskab om at en kompliceret brudskade med indsættelse af en kunstig hofte kunne medføre krav under ulykkesforsikringen."

3. 59.854

Klageren har i skrivelse af 17/12 2002 til nævnet fremført følgende:

"Jeg har modtaget Deres brev af 5. ds. og vil bestride følgende i svaret fra Alm. Brand:

at perioden fra 29.11.1998 til 28.2.2002 (ikke 5.3.2002) er 4 år.

at anmeldelsesskemaet først modtages 2.7.2002., når det er afsendt 26.3.2002.

at stationærtidspunktet er fastsat ud fra en lægelig vurdering, det er alene fastsat ud fra en forsikringsmæssig vurdering. I følge vedlagte lægeerklæring af 30.10.2000 vil sygdomsbehandlingen vare endnu 6 mdr. og fysioterapien er ligeledes først afsluttet i november 2001.

…

Når Alm. Brand føler sig foranlediget til at fortælle, at Ankenævnet for Forsikrings praksis er afvisning efter 2-års reglen i FAL §29, burde de samtidig oplyse at -paragraffen også indeholder en 5-års regel, og hvorfor den ikke kan gøres gældende."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 13/1 2003 til nævnet bl.a. anført:

"**Ad punkt 1 og 2**

Vi skal oplyse, at skaden anses som anmeldt den 2/4 2002, hvor vi modtager en underskrevet anmeldelse fra tilskadekomne. I sagen har vi anført, at anmeldelsen er modtaget den 2/7 2002, hvilket er en fejl, som vi ønsker at beklage.

Skaden er således på anmeldelsestidspunktet 3 år og 3 måneder gammel og ikke 4 år som anført af os. B.S. har således ret i dette punkt. Det har imidlertid ingen betydning for sagen, som er behandlet efter den 2-årige forældelsesregel i FAL 29.

Ad punkt 3

Stationærtidspunktet er ansat til den 23/8 1999 og jf. gældende praksis kunne sagen lægeligt være afgjort på dette tidspunkt eller senest på årsdagen for tilskadekomsten. Vi ønsker således at fastholde stationærtidspunktet som den 23/8 1999.

Patientforsikringen har i forbindelse med deres behandling af sagen bl.a. indhentet en lægeerklæring fra J.W. af 30/10 2000. Det fremgår heraf, at B.S. er under fysiurgisk behandling for smerter. Yderligere genoptræning på et behandlingssted ikke vil formindske ulykkestilfældets følger jf. punkt 6f i L II, hvilket bekræfter at tilstanden er stationær.

…

Ad punkt 5

Vi finder under sagens behandling ikke anledning til at fortolke 5-års-reglen, da sagen efter vor opfattelse allerede er forældet efter 2-års-reglen."

Klageren gør endvidere i skrivelse af 29/1 2003 til nævnet gældende, at betalingen for operationen på privathospitalet kan tages til indtægt for stationærtidspunktet.

Selskabet fastholder over for nævnet, at stationærtidspunktet er den 23/8 1999, da dette er fastsat af en læge.

Klageren bestrider, at en læge har udtalt sig om stationærtidspunktet og anfører samtidig, at selskabet ikke har givet en konkret begrundelse for afslaget.

Hertil har selskabet ved skrivelse af 22/4 2003 til nævnet anført:

"Vi ønsker at korrigere B.S. i hans opfattelse af, at vi ikke har begrundet vores afvisning af sagen og vi tillader os endnu engang at henvise til bilag 8, hvor vi netop har *begrundet vores synspunkt om at kravet er forældet i henhold til 2-års reglen i FAL § 29*, idet bestemmelsens 2 kriterier om henholdsvis **kravets forfald** og forsikredes **kundskab om kravet**, begge ses at være opfyldte.

Forældelsesfristen på 5 år er uafhængig af forældelsesfristen på 2 år, og et krav kan således forældes efter begge regler. Det er imidlertid ikke tilfældet i denne sag, hvor kravet jf. gældende praksis alene anses som forældet efter 2-års reglen.

Uanset sagen er behandlet efter 2-års reglen, kan vi oplyse, at forældelsesfristen på 5 år løber fra den dag, kravet er forfaldet uanset om forsikrede har kundskab om kravet er forfaldet eller ej."

Heroverfor har klageren i skrivelse af 29/4 2003 til nævnet anført:

"Da jeg selv har søgt oplysninger, jævnfør erstatningskravet, er jeg kommet frem til den konklusion, at man har fastsat stationærtidspunktet forkert.

Dette kommer jeg frem til pga. vedlagte erklæring fra klinik for fysioterapi på Frederiksberg.

Da jeg blev opereret i 1999 på Hamlet, fik jeg denne henvisning, så i den periode, har jeg været i sådan bedring, at jeg ingen kundskab havde om, at man skulle gøre krav om et varig mén, ej heller at der var fastsat stationær tidspunkt før jeg var færdig hos fysioterapeuten. Dette blev jeg først i november 2001, så jeg mener, at man først kan sætte stationær tidspunktet her. Da jeg derefter havde fået det så godt, var det først da Patientklagenævnet skrev til mig, at jeg havde fået varige mén på 10%, at jeg fik kundskab herom.

Ulykken skete den 29/11-98 med umiddelbar operation af hoften. Herefter skete der reoperation den 25/5-99 med efterfølgende genoptræning hos fysioterapeut frem til november 2001 med langsom men jævn bedring jf. vedlagte erklæring af 22/4-2001 fra fysioterapeut, hvorfor stationær tidspunktet tidligst er indtrådt i november 2001. Endvidere er kundskabstidspunktet også tidligst indtrådt i november 2001, hvor fysioterapeuten afslutter behandlingen, og oplyste undertegnede om, at jeg måtte leve med de gener, der var tilstede på dette tidspunkt.

Det af Alm. Brand fastsatte stationær tidspunkt er derfor ikke korrekt, og selv om Ankenævnet måtte finde, at stationærtidspunktet er korrekt fastsat, så er kravet om kundskab ikke opfyldt, idet jeg tidligst havde kundskab i november 2001.

På denne baggrund mener jeg ikke at mit krav på erstatning er forkert, i.h.t. 2 års reglen i FAL § 29."

I erklæring af 22/4 2003 fra fysioterapeut J.R. hedder det bl.a.:

"Jeg har behandlet B.S. i perioden august 1999 til november 2001.

…

Behandlingen bestod blandt andet i optræning, udspænding, instruktion og vævsbehandling. Der var en langsom men jævn bedring i tilstanden under hele behandlingsforløbet. Så efter lidt over 2 år var tilstanden acceptabel. Efter behandlingens afslutning fortsatte B.S. med et øvelses program hjemme."

I afgørelse af 15/1 2001 fra Patientforsikringen fremgår bl.a.:

"På grundlag af de lægelige oplysninger i sagen har Patientforsikringen vurderet, at Deres tilstand var stationær den 23. august 1999.

Der er herved lagt vægt på, at De på dette tidspunkt havde fået foretaget operation på Privathospitalet Hamlet med indsættelse af en hofteprotese. Den 23. august 1999 fandt man hoften særdeles velfungerende, De var fuldstændig smertefri og gik uden stok, og røntgenkontrol viste god protesestilling. De blev herefter afsluttet."

Patientskadeankenævnet har efterfølgende tiltrådt det af Patientforsikringen fastsatte stationærtidspunkt.

I kontinuation fra Privathospitalet Hamlet hedder bl.a.:

"**23.08.99 Ambulatoriet**

3 måneders kontrol. Hoften særdeles velfungerende, mangler fortsat lidt muskelstyrke, men er fuldstændig smertefri og går frit uden stok.

Røntgenkontrol viser fortsat flot stilling af komponenterne."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det på baggrund heraf ubetænkeligt at lægge til grund, at klagerens krav mod selskabet er forfaldet inden udgangen af 1999. At klageren har fået fysioterapeutbehandlinger efter dette tidspunkt ændrer ikke herved.

Nævnet lægger således til grund, at kravet er forfaldet i 1999, og at klageren var vidende herom. Da kravet herefter er forældet ved udgangen af 2001 efter den 2-årige foræl-

delsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann